

Sinde bliver det, og det er derfor vistnok ret unyttigt at fordybe sig stærkt i dem. Men der er enkelte Ting, som jeg dog alligevel vil nævne allerede nu. Der er for det første dette, at jeg tror, at selv om man muligvis ikke ligefrem skal lægge Hindringer i Vejen for at have Kasser saa smaa som paa 50 Medlemmer, skal man dog søge gennem Lovgivningens Bestemmelser at komme til noget større Kasser for derved at mindske Risikoen. Jeg tror dernæst, at man maa — og der er jeg i alt Fald vistnok i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds — flytte Aldersgrænsen for Optagelse fra det 50de op til det 60de Aar. Jeg tror ikke, at det gaar an med den sociale Lovgivning, vi have i Forvejen, at træffe Bestemmelser ved Lov, som forhindre en Arbejder, som er mellem 50 og 60 Aar, i at blive optagen i en Arbejdsløshedskasse, naar han i øvrigt kan fyldestgøre Betingelserne.

Der er jo et meget vigtigt, et saare vigtigt fundamentalt Spørgsmaal i hele denne Sag, hvis den skal ordnes ad Lovgivningens Vej, og det har jo ogsaa, saa vidt jeg ved, alle ærede Talere, ikke mindst den højtærede Minister, været inde paa. Det er nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes man skal definere „Arbejdsløshed“, eller mere korrekt Udtrykket „uforskyldt Arbejdsløshed“. Jeg erkender, at det er en saare vanskelig Opgave, saa vanskelig, at selv med ganske enkelte Linier vil det være vanskeligt at optrække en Grænse, selv om man vilde kun drage Konturerne, vil man straks støde paa en Mængde Forhold, der indvirke paa en saadan Fastslaaen af en bestemt Grænse. Paa den anden Side bestrider jeg ikke, at det vil se ret mærkeligt ud, om man ved Lov lader det Spørgsmaal staa hen fuldstændig uafgjort, det lader sig maaske neppe gøre. Der maatte jo vistnok, men kun i store Træk, gives visse Regler, der i alt Fald dannede Ydergrænserne, inden for hvilke man saa selvfølgelig maatte og ogsaa godt kunde overlade de enkelte Kassers Bestyrelse i Detaillerne at supplere og udfylde denne Ramme. Ej heller kan jeg se, at det er saa aldeles urimeligt at give selve Kassernes Bestyrelse en ret vidtrækkende Raadighed over Fortolkningen af dette Spørgsmaal, hvem der falder ind under Begrebet „uforskyldt Arbejdsløshed“ og hvem ikke. Thi man maa jo dog erindre, at naar vi give en løvbunden Regel, som fastsætter Maksimum af Statens Bidrag i Forhold til Medlemmernes eget

Bidrag, og denne Regel er, som Forslaget angiver, den, at Statsbidraget ingen Sinde kan overstige Halvdelen af Medlemsbidraget, saa er jo netop selve Medlemmerne, selve Kassernes Bestyrelse i høj Grad interesseret i en fornuftig Administration af Kasserne. Og det er jo ret velbekendt, i alt Fald for mange her i denne Sal, at den Administration, som rimeligvis i store Træk vilde komme til at bestyre Kasserne, er vel indarbejdet og er af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror, at den meget godt baade kan og vil magte den Opgave at bestyre disse Kasser. Jeg tænker selvfølgelig kun paa den almindelige Ordning af Arbejderorganisationerne her i Landet. Jeg er selvfølgelig ikke blind for, at Forslaget, som vi her have, ikke gaar ud paa at give Statsbidraget til selve Fagforeningskasserne. Det ser jeg meget vel, og jeg billiger den Tanke og tror, at den er rigtig og uundværlig, at der maa oprettes ny Kasser, hvis eneste Formaal det skal være at hjælpe paa og lindre Følgerne af Arbejdsløsheden. Jeg anser det for en fuldstændig Nødvendighed, at dette ikke blandes sammen med andre Formaal og andre Kasser. Men selv med det for Øje er det jo ganske klart, at den vel indarbejdede Organisation, som har taget Arbejderledelsen her i Landet i sin Haand, vil, om end i en noget anden Form, naturligvis faa Haand i Hanke med Kasserne, og deri ser jeg ikke nogen Ulykke.

Endnu skal jeg blot nævne det Spørgsmaal, der jo ogsaa har været omtalt af tidligere Talere, hvilken Tilslutning man kan vente til den Ide, som her er ført paa Papiret, nemlig Ideen med Arbejdsløshedskasser. Ja, jeg skal naturligvis i endnu højere Grad end det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) erklære mig ude af Stand til at have nogen Mening om, hvor stor Tilslutningen kan blive. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den til at begynde med ikke vil blive saa overmaade stor, men jeg er paa den anden Side lige saa tilbøjelig til at tro, at med Aarene — og der behøver vist ikke at gaa ret mange Aar — vil Tilslutningen rimeligvis blive adskilligt større, end nogen i Øjeblikket tænker. Ej heller tør jeg udtale nogen Mening om, hvilket Bidrag det kan ventes, at de paagældende Medlemmer af saadanne Kasser ville være villige til at yde. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds mente, at et Bidrag af 10 Kr. om Aaret egentlig var større, end det ærede Medlem troede, der kunde udredes. Jeg maa jo naturligvis give det